

'Mister RUN' schrijft een boek over zijn geesteskindje

Winschoten – Voor Harm Noor, auteur van het RUN-jubileumboek, was het een kwestie van lepelen uit zijn parate kennis. "Met name vanaf 1991, toen we een nieuwe weg zijn ingeslagen, weet ik het meeste nog goed te herinneren. Maar ja, wat wil je ook, ik ben er al die jaren zó intensief mee bezig geweest. Het is iets van mij zelf geworden. Bepaalde details en sommige anekdotes stonden mij niet meer bij, maar verder, ja hoor..."

Van onze verslaggever
RENÉ OTTERLOO

Mister RUN noemen ze hem wel, de vleesgeworden verpersoonlijking van de happening; lokaal, nationaal en internationaal. Harm Noor, dat is de RUN. Maar vanaf heden zullen de bestuursleden het voor een zeer belangrijk deel zonder hem moeten doen. In december trad hij af als voorzitter van de Stichting Ultraloop Winschoten.

De Stadskanaalster (49) kiest nu eens voor een andere prioriteit in het leven. Daar waar veel van zijn generatiegenoten al reikhalzend uit kijken naar een functioneel leeftijdsontslag, geniet Noor nog dagelijks van het lesgeven op een school voor speciaal voortgezet onderwijs in zijn woonplaats. Sinds kort zit hij in de rol van adjunct-directeur en er staat een belangrijk fusieproces op stapel. Vandaar.

Harm Noor blijft adviseur en microfonist, want een leven zonder RUN, dat is ook weer zo iets. Een avond per week surft hij langs zijn favoriete pagina's op het internet, op zoek naar de laatste uitslagen op loopgebied. "Als microfonist moet je bij blijven, je moet de mensen wat te vertellen hebben, ook over de onbekendere lopers. Afgelopen weekend was ik nog een dag bij Indoor Zuidbroek, ik doe het Loopcircuit Oost-Groningen, maar de RUN is toch wel de grootste klus." En hij wijst met zijn rechterhand naar zijn keel. 't Is telkens een aanslag op zijn stembanden.

"Theo de Winter stond in '91 met tranen in zijn ogen bij de start. Hij zag het aanvankelijk helemaal niet zitten om er een 10 x 10 parcours van te maken. Maar toen de wedstrijd eenmaal van start ging, zag hij in welke entourage er werd gelopen. Dat moment met Theo, dat vergeet ik nóóit weer.

Met het noemen van de naam van De Winter zijn we meteen aanbeland bij het

stukje pioniersgeest dat de atletiekvereniging Aquilo uit Winschoten aan de dag legde. In februari 1973 werd er voor het eerst over een ultraloop gesproken. De gedachte ging uit naar een dubbele marathon, of iets dergelijks. Een jaar later lanceerde De Winter het voorstel om er een honderd kilometer op van te maken. De naam had hij ook al bedacht.

Het evenement werd indertijd uit nood geboren. Aquilo bestond sinds 1962 en in Winschoten lag er nog altijd geen volwaardige baanaccommodatie. De club kon zich alleen, noodgedwongen, richten op de wegatletiek. Het organiseren van een grootse wedstrijd, als een schreeuw om aandacht, zou de vroede vaders in Winschoten aan het denken moeten zetten. De RUN werd een succes, het gemeentebestuur daarentegen zag geen aanleiding om Aquilo aan een atletiekbaan te helpen. Bijna was het zo ver, het was in het begin van de jaren negentig. Het geld, een slordige 1,2 miljoen gulden, lag klaar, maar 'iedereen' had buiten wethouder Joop Flokstra van financiën gerekend. Bij Aquilo kunnen ze er nog kwaad om worden. De gemeente sloot enkele jaarrekeningen met een onvermoed tekort af. Het geld voor Aquilo ging op aan het saneren van deze tekorten. Weg baan, weg droom, weg alles.

Met de RUN daarentegen kon Aquilo wél aankomen bij het gemeentebestuur, dat zich er meer en meer van bewust werd dat de happening voor een enorme stadspromotie zorgde. Het steeds verder groeiende aantal deelnemers, met name door de aanwas van recreatielopers (10x10 estafette), zorgde er ook voor dat de RUN met stip het grootste breedtesport-evenement in de wijde omtrek werd.

Noor: "In 1991, aan het begin van de nieuwe periode dus, nodigden we ook Malcolm Campbell uit, de voorzitter van de International Association of Ul-

De finale van de RUN van 1999. Pascal Fetizon nadert als eerste de finish, als het ware vooruit geschreeuwd door microfonist Harm Noor. © ARCHIEF NVHN/HANS BANUS.

trarunners. Die man was zo verschrikkelijk enthousiast, daar hebben we prompt gebruik van gemaakt. We vroegen of wij het jaar daarop de Europese kampioenschappen mochten organiseren en hij zei prompt 'ja'. Santalov liep in '91 een wereldrecord en in '92 liep Jean Paul Praet er opnieuw een-tje. Zo iets valt je natuurlijk in de schoot, maar aan de andere kant: je moet het ook afdwingen. De toon was in elk geval gezet." En daarmee zei Noor niets te veel.

De permanente lobby van de RUN-organisatie leverde tot heden drie officiële WK's, twee WK's voor veteranen, vier EK's, vijf NK's, twee NK's 50 kilometer snelwandelen en een WK voor estafette-teams op.

Harm Noor, auteur van het boek over 25 jaar RUN, zoals iedereen hem kent tijdens het hardlooptoernooi. © ARCHIEF NVHN/HAN DE GRAAF.

In het boek ter gelegenheid van het jubileum van de RUN verhaalt Harm Noor uitgebreid over de opkomst, het lichte verval en de wederopstanding van het massa-spektakel. Over het lobbyen, over de moeite die de RUN zich elk jaar moet getroosten om de aandacht van de televisie te trekken, over het oppikken van de lopers uit verre oorden bij het NS-station, over het nevenprogramma, over gekke dingen, humor, anekdotes, hectische momenten, de officiële ontvangsten en vlaggenparades, over teleurstellingen ook en over begrotingsperikelen.

De RUN van 2000 herbergde vijf kampioenschappen: het officieus WK, het WK Veteranen, het NK, het NK 50 kilometer snelwandelen en het WK estafette. Noor: "We hebben nog

één uitdaging te gaan en dat is het officiële wereldkampioenschap 100 kilometer. Voorlopig lijkt dat er niet in te zitten. De directeur-generaal van de IAAF (de internationale atletiekfederatie, red.) heeft ons dat vorig jaar in Winschoten verteld. Ik vind echter dat zo'n kampioenschap er zo snel mogelijk moet komen. Elke tak van sport verdient in principe zijn titelstrijd. Nu wordt geredeneerd als zou de 100 kilometerloop nog niet ver genoeg ontwikkeld zijn, maar ik kies voor een andere invalshoek: Organiseer een kampioenschap en de discipline gaat zich als het ware vanzelf ontwikkelen. Een internationale bond moet zich continu de vraag stellen: hoe kan ik een sport verder ontwikkelen? Er worden nu eisen gesteld aan de IAU (de bond voor ultralopers die onder de IAAF valt, red.) die nooit haalbaar zijn. Bij de IAU zouden bijvoorbeeld evenveel landen aangesloten moeten zijn als bij de IAAF. Nou, dat kun je wel vergeten. Er zouden te weinig ultralopers zijn. Maar hoeveel hink-stap-springers zijn er?"

Eén ding wil Noor vooropstellen. Als er ooit een officieel WK komt, dan is er maar één stad die, om meerdere redenen, aanspraak zou mogen maken op deze primeur: Winschoten. Het hoofdbestuur van de IAU weet inmiddels van deze ambities van RUN-zijde.

Kampioenschappen

Officieus WK:
1995, '97 en 2000.
WK Veteranen:
1998, 2000.
Eur. Kampioenschap:
1992, '93, '94 en '99.
Ned. Kampioenschap:
1995, '96, '98, '99 en 2000.
NK 50km snelw.
1999, 2000.
WK estafette:
2000.

Wereldrecords

1992 - Jean Paul Praet, 6.16.41
1995 - Ann Trason, 7.00.47

De prijzen

1977 - provinciale sportprijs.
1977 - prestatiebeker district-Noord KNAU.
1994 - Nanningatrofee district-Noord KNAU.
1994 - Michiel van de Wege-sculptuur KNAU.
1999 - Frans Jutte-trofee KNAU.

Het parcours

1976-'79: 1 x 100 km
1980-'88: 2 x 50 km
1989-'90: 5 x 20 km
1991-'00: 10 x 10 km

De eerste RUN

Wedstrijd: 25 september 1976.
Status: eerste 100 kilometerwedstrijd ooit in Nederland gelopen.

Parcours: Winschoten, Beerta, Finsterwolde, Nieuweschans, Bellingwolde, Blijham, Wedde, Vriescheloo, Veele, Holte, Onstwedde, Stadskanaal, Nieuwe Pekela, Veendam, Meeden, Westerlee, Heiligerlee, Winschoten.

Begroting: 13.000 gulden.
Winnaar: Hans van Kasteren, 6.45.48.

Beste atleet Aquilo: Derk van der Laan, 8.39.57.

Deelnemers: 77.

Uitlopers: 57.

Starttijdstip: 3 uur 's nachts.

Nationaliteiten: zes; Nederland, Duitsland, België, Frankrijk, Groot-Brittannië, Japan.

Wedstrijdleider: Theo de Winter.

Secretariaat: Johan Smit.

Parcoursdienst: Luken Bakker en Henny Westers.

Huisvesting: Tjitze de Boer.

Administratie: Bert de Ruiter.

Radioverbinding: Johan Woldendorp en Radio Viviana.

Speaker: Sjaak Nieuwenhuis.

De beste lopers

Jean Paul Praet - 6.16.41
Valmir Nunez - 6.18.09
Alexey Volgin - 6.20.44
Pascal Fetizon - 6.23.15
Sergiy Yanenko - 6.25.25
Konstantin Santalov - 6.25.52

NVHN 97-101